

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ใน
ด้านการหาเหตุผล การตีความ การจับใจความสำคัญ การแยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น
การวิเคราะห์ และการประเมินค่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ
ก่อนการทดลอง (pre-test) ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

| ตัวอย่างประชากร | n | \bar{X} | S.D. | t |
|-----------------|----|-----------|------|-------|
| กลุ่มทดลอง | 40 | 26.25 | 4.22 | |
| กลุ่มควบคุม | 40 | 25.10 | 3.20 | 1.38* |

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และชั้นแห่งความ
เป็นอิสระ (df) เท่ากับ 78 ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.38 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t
จากการเปิดตาราง คือ 1.98 ดังนั้นค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) ของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง
สองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงสรุปได้ว่าการทดลอง กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มมี
ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ
หลังการทดลอง (post-test) ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

| ตัวอย่างประชากร | n | \bar{X} | S.D. | t |
|-----------------|----|-----------|------|-------|
| กลุ่มทดลอง | 40 | 32.10 | 2.47 | 7.35* |
| กลุ่มควบคุม | 40 | 27.75 | 2.82 | |

*p < .05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และที่ชั้นแห่งความ
เป็นอิสระ (df) เท่ากับ 78 ค่า t ในตารางมีค่าเท่ากับ 1.65 (หางเดียว) (.05 t₇₈
= 1.65) ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.35 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า t ในตาราง คือ 1.65
ดังนั้นค่ามีนัยสำคัญของคะแนนทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลอง
(Post-Test) ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
(ดูภาคผนวก)

สรุปได้ว่า การพัฒนาการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลอง
สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการทดลอง (pre-test, post-test) ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน

| ตัวอย่างประชากร | Pre-test | post-test | ΣD | ΣD^2 | t |
|-----------------|----------|-----------|------------|--------------|--------|
| กลุ่มทดลอง | 1050 | 1284 | 236 | 1722 | 12.84* |
| กลุ่มควบคุม | 1004 | 1110 | 106 | 646 | 5.48* |

*p < .05

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และขั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 39 ค่า t ในตารางมีค่าเท่ากับ 1.68 (หางเดียว) ($.05 t_{.99} = 1.68$) ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 12.84 และกลุ่มควบคุมมีค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.48 ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดูภาคผนวก)

จากค่า t ที่ปรากฏ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

หลังการฝึกทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลอง มีการพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05